

LIBRIS

We know
books

© Editura EIKON

Editura Eikon este acreditată de Consiliul Național
al Cercetării Științifice (CNCS)

București, Calea Giulești 333, sector 6
cod poștal 031310, România

Difuzare / distribuție carte: 021 348 14 74
0733 131 145, 0728 084 802
difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: 021 348 14 74
0728 084 802, 0733 131 145
contact@edituraeikon.ro
www.librariaeikon.ro

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
a României**

STAN, MONICA

Bucuria de-a mă strecura în existența ta /

Monica Stan ; pref. de Sorin Ciutacu ; postf. de
Florin Lobonț. - București : Eikon, 2025

ISBN 978-606-49-1353-1

I. Ciutacu, Sorin (pref.)
II. Lobonț, Florin (postf.)

821.135.1

Coperta: ilustrație creată de Monica Stan
(cu AI MidJourney)

Design: Ada Atănăsoaei

Editor: Valentin Ajder

Bucuria de-a mă strecura în existența ta

Monica Stan

E I K O N

BUCUREȘTI, 2025

mereu m-am întrebat
ce sunt amintirile
o avalanșă de sentimente
o avalanșă a minții care se descarcă
cert este că ele
uneori
mă țin în viață

ele sunt fața trecutului întoarsă spre prezent
care mă determină
să mă ridic din pat dimineața
ele sunt trecutul care mă definește ca om
care mă face să scriu

în fapt, tot ce trăiesc acum
devine
într-o fracțiune de secundă
trecut
și, deci, amintire

de când ai plecat
te rog într-una
mai mult decât
când erai lângă mine
să îmi fii alături
să mă lași să te simt
să mi te strecuri
aieva în vis
te implor chiar
așa cum nu am făcut-o niciodată
tămăduiește-mă prin vis

te rog
nu sta atât de departe de mine

știi că trăim în lumi diferite,
iar interferența este imposibilă

dar, te rog,
vino înapoi în lumea mea
până nu demult și a ta

te rog,
vino în singurul loc
în care te pot reîntâlni
te rog,
vino-mi în vis

mereu mi-ai spus
că nu citești poezie
că nu vei citi niciodată

mereu m-ai întrebat
dacă scriu despre tine
despre noi

de fiecare dată ți-am spus
că sunt prea fericită
să scriu despre noi

erai puțin dezamăgit
simțeam asta
ai fi vrut să citești, poate,
sau să îți citesc

te rog, iartă-mă,
sunt lucruri
care pot fi spuse
doar în poezie

poate,
dacă mai rămâneai lângă mine,
te-ai fi apucat să citești și poezie

nu am cu cine vorbi
despre tine
despre un noi scurt și trecut repede
și de atâta timp

mă consum ca o lumânare
fără să fac lumină nimănui
menținând,
sper,
proaspătă
amintirea ta

ea este cea care
mai ține lumânarea arzând
cea care
nu mă lasă
să mă prăbușesc
în neantul
care m-a tentat deja
de atâtea ori

vreau să fiu cu tine, lângă tine
aici nimic nu mai pare cu rost

orice aş face
mi-e dor de tine

cu câteva zile în urmă
am vrut să pun mâna pe telefon
să te sun
să îți spun
nici nu mai știu ce

ceva s-a rupt în mine
când ai plecat
un ceva care
nu mai poate fi pus înapoi
sunt neîntregă

erai obișnuit singur

când ajungeam la tine
îmi spuneai
că te obolesc vorbind
apoi începeai tu
și-aveai un dar al povestirii
așa cum îmi imaginam mereu
că ar fi avut Creangă
erai născut, după mine,
să povestești
dar viața
te-a risipit de pe al ei drum
și când, poate,
ai fi putut începe
liniștit
atunci te-a trimis
definitiv
în lumea cerului